Hårde betingelser for Vestaustraliens økologer

Steven McCoy og andre økologer må klare sig uden subsidier og anden offentlig hjælp

REJSEBREV



AF BO MELANDER

■ Økologi på nogle af klodens ældste jorde kan være en barsk udfordring. Hvedeudbytter fra intet til 2,5 ton pr. ha er alt, hvad der kan vrides ud af jordene i hvedebæltet i det sydvestlige Australien. Mængden af regn er den helt afgørende faktor for, om det bliver succes eller fiasko. Og i år er det tredje år i træk, at regnen har svigtet med mængder langt under normalen på 300-500 mm om året.

- Men tilværelsen som økologisk landmand har givet mig en tilfredshed med måden, jeg gør tingene på, som jeg ikke havde, før jeg blev økolog, og det får mig igennem de hårde tider, fortæller Colin Gardener.

Vi er i Moora ca. 200 km nordøst for Perth, og Colin Gardener er vært for en markvandring for egnens lokale landmænd på sin 1.600 ha store ejendom, hvoraf de 40 pct. er omlagt til økologisk produktion, mens resten ventes omlagt i 2005.

Den gamle jord

Det sydvestlige Au-



stralien er et af verdens mest isolerede områder med næsten 2.000 km ørken til den ene side og det Indiske Ocean til den anden.

Jorden er ikke særlig frugtbar på grund af den høje geologiske alder. Indholdet af organisk stof er ofte under én pct. og meget svær at hæve med de høje temperaturer, som præger det meste af året i denne verdensdel.

Store arealer i hvedebæltet er idag ikke egnede til plantevækst som følge af forøget saltindhold i jorden og ligger derfor hen som spøgelsesagtige landskaber. En udvikling, som er fulgt i kølvandet på den intensive opdyrkning af området, og som ventes yderligere at gøre 30 pct. af arealet ubrugeligt i nærmeste fremtid.

 Vi prøver at være så skånsom mod jorden som muligt, fremhæver Colin Gardener.

Sædskiftet er derfor baseret på ekstensive kløvergræsmarker, som afgræsses af får med en belægningsgrad på kun syv -ni dyr pr. ha. Græsmarken ligger i tre år, hvorefter der dyrkes hvede i ét, og derefter igen tre år med græs til afgræsning.

Et enkelt sædskifte, som ikke giver megen fleksibilitet. Økonomien er derfor helt afhængig af prisen på uld, lammekød og hvede.

Mere end ét år med hvede går ikke, føler Colin Gardener sig overbevist om, selv om nogle af hans kolleger forsøger sig med korn to år i træk. Da han ikke har adgang til gødning ude fra, skal hveden leve af den næringsstofmængde, som kløvergræsset kan opbygge.

Husdyrbrug udover fåreproduktion er der ikke meget af i hvedebæltet, og da de kun er ca. 30 økologiske producenter i det 10 mio ha store område, er der ikke mange kolleger at samarbejde med. Grønsagsproduktion er helt udelukket, da vanding ikke er muligt på grund af de begrænsede vandressourcer.

En nærmest umulig opgave

 Vi mangler et langt stærkere hjemmemarked til at sætte mere skub på økologien, siger Steven McCoy.

Han indrømmer, at det

Markvandring på Colin Gardeners 1.600 ha store ejendom. 40 pct. af jorden er omlagt til økologisk drift, resten ventes omlagt i 2005

primært er eksportmulighederne til Japan, Europa og USA som gør, at økologerne kan hente en merpris på 30-40 pct. for hvede.

Steven McCoy er arrangør af markvandringen, hvor jeg i øvrigt har lejlighed til at informere om danske erfaringer med ukrudtsbekæmpelse i økologisk korndyrkning.

Steven McCoy er den eneste person i hele Vestaustralien, som skal forsøge at koordinere de økologiske aktiviteter såsom information, undervisning, rådgivning, udarbejdelse af nyhedsbreve og afholdelse af arrangementer som eksempelvis denne markvandring.

En nærmest umulig opgave i et område, som er større end Storbritannien, Tyskland, Spanien og Sverige tilsammen.

- Min stilling er i virkeligheden opstået efter pres fra grønne stemmer i det vestaustralske parlament. Efter næste valg kan jeg være ude igen, fortæller Steven McCoy.

Langt de fleste af hans i alt ca. 130 øko-producenter bor i det sydvestlige hjørne, der er den mest frugtbare del af det enorme område, som mest består af ørken. Den økologiske produktion omfatter mange produkter: vin, honning, avocado, bananer, mango, citrusfrugter, grønsager, nudler, lammekød, brødkorn, uld m.m.

En verden til forskel

Steven McCoy lytter høfligt, da jeg opremser de betingelser, som afstikker rammerne for danske økologer i form af subsidier, merpriser, dyrkningsbetingelser, rådgivningsservice, informationsnetværk, forskningsresultater, efteruddannelse etc.

Egentlig burde han ryste opgivende på hovedet sammenlignet med de betingelser, økologerne har i hans område.

Udover de svære dyrkningsbetingelser modtager de ingen økonomisk støtte overhovedet. Omlægningsperioden er på tre år, inden de kan opnå certifikation og dermed en merpris, forudsat markedet er til det. Og der bliver ikke gået på kompromis med gødning og udsæd, alt skal være økologisk. De har ingen rådgivningstjeneste, udover det som Steven McCoy kan overkomme, og adgangen til information er i det hele taget yderst begrænset. Men ægte pionerånd - det har de.

■ Bo Melander, Danmarks JordbrugsForskning, Forskningscenter Flakkebjerg